

157.

Schiffen.

157.

V

0011

(alt. Nr. 393.)

Sammelband von 57 Schriften theol.,
philos. u. jurist. Inhalts.
von Meier, J. Th.

P. VII. 89.

Q. D. B. V. 82

THESES PHILO-
SOPHICÆ,

Q V A S

Supremi Numinis Auspicio

ET

Amplissimi Philosophorum Ordi-
nis permisso

P R Æ S E S

M. IOHANNES HENRICUS POSEWITZ
GVERNIGERODANUS

RESPONDENTE

JOHANNES VAENRANPS/
HARBURGENSEI

*Publicæ Eruditorum disquisitioni
submittit*

IN NOVI JULEI AUDITORIO MAIORI

Ad diem X. Aprilis.

✻(○)✻

HELMESTADII,

Typis JOHANNIS HEITMÜLLERI

Anno cl^o l^a c LXL.

Q. D. B. V.

THESES PHILO.

SOPHICAE

Q. V. A. S.

Supremi Rerum Aulicis

ET

Amplissimi Philosophorum Ord-

inis permissis

P. R. A. S. E. S.

M. JOHANNES HENRICUS ROSWITZ

CAERNIGERODANUS

RESPONDIT

JOHANNES ZIEGLER

HABERGENSI

Publicae Rerum Aulicis

permissis

IN NOVI JULEI AUSTRIAE MAIORIS

A. M. D. C. C. C. C.

WILHELMUS

Typis Johannis Roswiti

Anno eiusdem

THESIS I.

Graviter hallucinatur Scaliger, quando *Exercit. ult. sect. 6. pag. 1125.* Deum rectè dici Ens, Omnipotentem, Pium, Iustum, &c. negat, sic scribens: *Quoniam verò ei (sc. Deo) multa attribuuntur, ut omnipotens, omniscius, misericors, iustus, vindex, sanctus, fortis, immortalis, bonus, primum ens, haut rectè extorsit usus ut sic loqueremur.* Nam I. ipsum Spiritum S. erroris insinuat, qui tamè rectissimè per Scripturam S. Deum, *omnipotentem Gen. xvii. v. 1. 2. Cor. vi. v. 18. solum sapientem Roman. ult. misericordem Exod. xxxiv. v. 6. iustum Psal. cxix. v. 137. vindicem I. Thesi. iv. v. 6. sanctum & fortem Josuæ xxiv. v. 19. Esther. xiv. v. 19. immortalem I. Tim. i. v. 17. bonum Matth. xix. v. 17. pium & clementem 2. Chron. xxx. v. 9. &c. imò ipsum Ens Apoc. i. v. 4 & 8. vocitare nullus dubitat. 2. Nullius momenti ratio quoque ipsius est, quam statim subjicit his verbis: *Si enim denominativè de eo quippiam predicarerur, abstractum esset, tùm aliud ab ipso, tùm ipso prius.* Nam hæc *Ens, Omnipotens, Misericors, fortis, pius, iustus &c.* denominativè de Deo prædicari, absolutè negamus, & Scaligero probandum relinquimus.*

II. Communiter *Scoto* adscribitur, quod inter essentiam & relationes in divinis distinctionem realem, talem sc. quæ compositionem inferat realem, dari statuat. Verùm hanc sententiam *Scoti* non esse, data occasione in conflictu, ex ipso *Scoto* pluribus ostendemus.

III. Hoc principium: *Impossibile est idem simul esse & non esse,* non lædit libertatem hominis, quæ exercitij vocatur,

atur, nam *Tò simul* in eò de actu, non de potentia negatur.

IV. Deus non est causa omnis entis.

V. Deus concurret ad omnes actiones hominum im-
mediate tum immediatione virtutis tum suppositi.

VI. Nihil prohibet aliquid esse causam sui ipsius po-
sitive.

VII. Idem respectu ejusdem effectus, potest esse causa
physica & moralis.

VIII. Causa interna potest esse externa & contra.

IX. A necessitate ad efficientiam non V. C. seu non
sequitur: Hoc ad illud vel istud est necessarium, ergò il-
lud efficit.

X. Hoc principium: *Eorum quæ sunt realiter idem,*
communicato uno communicatur & alterum, prout jacet, uni-
versaliter verum non est.

XI. Ab inesse ad prædicari consequentia non est per-
petua.

XII. Contingentium datur Scientia.

XIII. Quod vulgò dicitur: *Duæ negationes (apud La-*
tinis) affirmant, id semper verum non est.

XIV. Ad conclusionem quandoque licitum est re-
spondere.

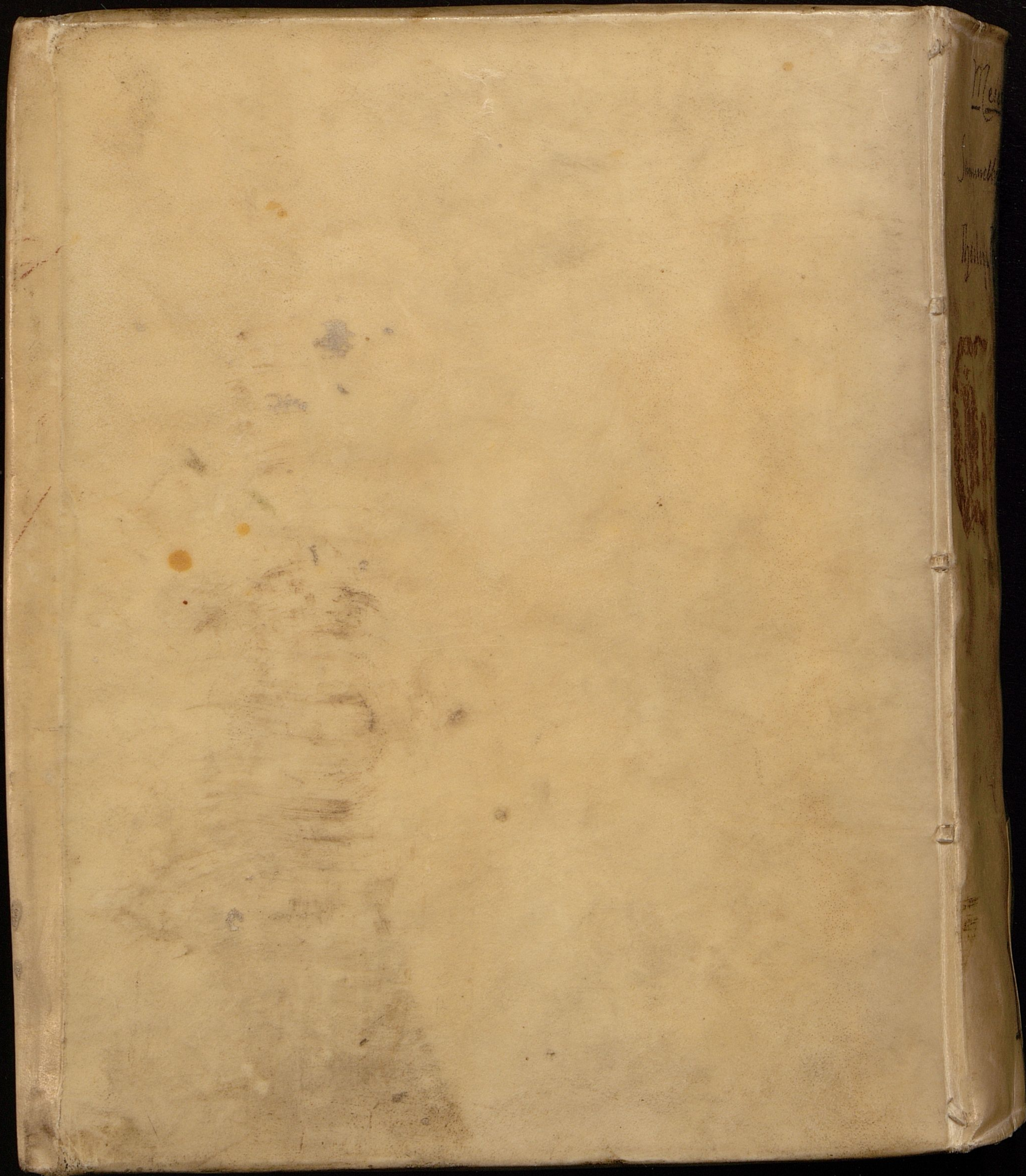
XV. Conclusio non est pars Syllogismi.

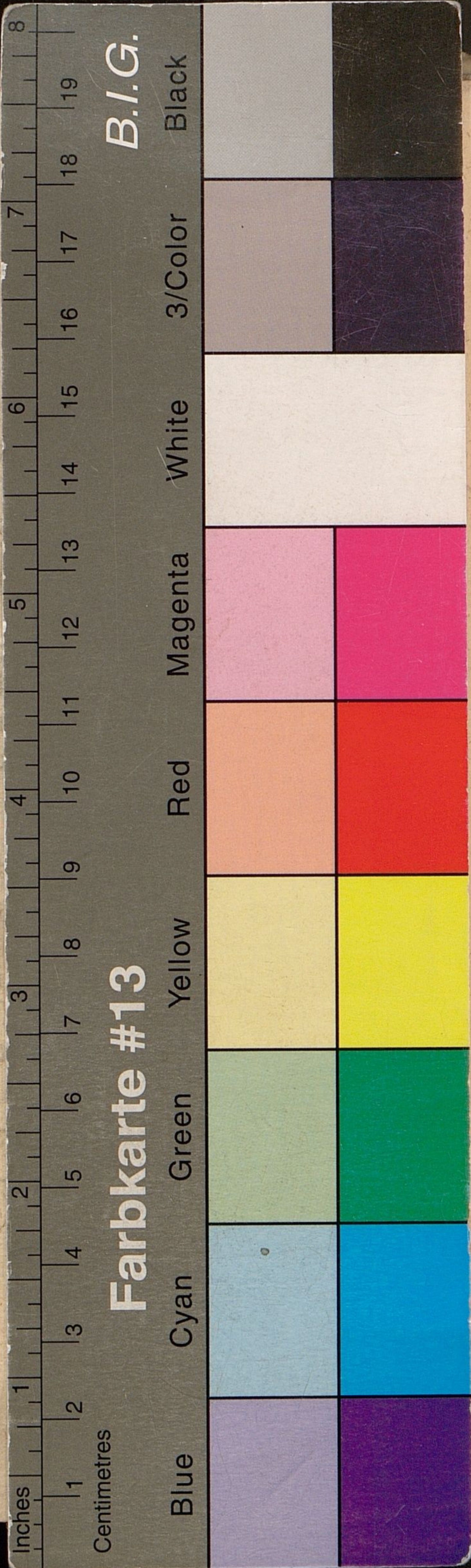
XVI. *Quæritur in quonam peccet hic syllogismus:*
Omnis res si finita est circumscribitur termino. At Deus
est res si finitus est. Erg. Deus circumscribitur termino, &
per consequens non est ubique? Nos minimè hîc à parte
Scoti 1. Prior, quæst. 22. aliorumque, consequentiam in
hujusmodi syllogismis bonam, majorem autem falsam ef-
se, contendentium, stare possumus, sicut nec id nobis pla-
cet, quod ait Scotus c. l. majorem in hujusmodi syllogismis
posse esse conditionalem, ut ita illa vera sit, conse-

quentia autem falsa.

F I N I S.

52

Q. D. B. V.

THESES PHILO.
SOPHICÆ,

Q V A S

Supremi Numinis Auspicio

ET

Amplissimi Philosophorum Ordinis
permissu

P R Æ S E S

M. IOHANNES HENRICUS POSEWITZ
GVERNIGERODANUS

RESPONDENTE

JOHANNES VALENZIANUS
HARBURGENSES

*Publica Eruditorum disquisitioni
submittit*

IN NOVI JULEI AUDITORIO MAIORI

Ad diem X. Aprilis.

HELMESTADII,
Typis JOHANNIS HEITMÜLLERI

Anno cl^o l^a c LXL.

